

Orgaan van de Buurt en Speeltuin Vereniging Amsterdam-Zuid
Jaargang 81 - december 2011

Gaasperstraat 8 - 1079 VE Amsterdam - Telefoon 020 644 08 66

In dit nummer

De Speeltuinvuist in jubileumjasje	pag. 3
Sinterklaasfeest	pag. 4
3 november herdenking	pag. 6
Dagje uit naar Duinrell	pag. 9
Advocatenspreekuur	pag. 10
Bewoners samen actief	pag. 10
Sint Maarten	pag. 11
Acht jaar protesteren	pag. 11
Babykonijntje	pag. 13
Hoera weer zand	pag. 14
Uit de kast	pag. 14
Klusdag SNS bank	pag. 16
Memoires Ulke Jans	pag. 17
Kerstwens	pag. 18
Activiteitenkalender	pag. 19
Colofon	pag. 20

Hedendaags speeltuin werk is er voor jong en oud bij de Buurt en Speeltuin Vereniging Amsterdam Zuid

Buurt en Speeltuin Vereniging Amsterdam Zuid organiseert sinds 1921 buurt en kinder activiteiten en is daarmee de oudste welzijnsinstelling in de Rivierenbuurt.

Het is een traditionele vrijwilligersorganisatie, wat betekent dat de diverse clubs van deze omni-vereniging worden geleid door medewerkers zonder financiële vergoeding.

De werk commissies worden echter bij de specifieke club onderdelen als judo, yoga, Zuid- Amerikaanse dans, tai chi en toneel ondersteund door professionele docenten.

Bijzonder in deze tijd is dat de dagelijkse leiding en het totaal beleid nog steeds in handen is van buurtgenoten op basis van vrijwilligheid.

De buurt betrokkenheid is dus bijzonder groot.

Doelstelling en beleid

Ieder jaar wordt het beleid getoetst door de leden (buurtbewoners) tijdens de Algemene Ledenvergadering.

De doelstellingen van de vereniging zijn het beheren en in stand houden van veiliger en hygiënische speeltuinen en het organiseren van diverse activiteiten voor kinderen en volwassenen.

Bij het beheer van de speeltuin wordt de vereniging bijgestaan door tenminste 1 x 36 en 1 x 20 uren beroepsmatig toezicht. Het stadsdeel Zuid zorgt voor het technisch onderhoud van de speel attributen.

Start een eigen club

Het clubwerk wordt bepaald door de verlangens van de buurtbewoners. Iedere buurtbewoner kan door middel van het lidmaatschap een club starten. Het bestuur ondersteunt de clubs met club ruimtes, organisatorisch en de financiering van de aanloopkosten. De clubs zijn de laatste decennia niet meer alleen gericht op kinderen. Het beleid is afgestemd om zich vooral in te zetten voor die groeperingen die als 'zwakkeren' in de samenleving worden aangeduid. Voor alle duidelijkheid: hiermee worden financieel zwakkeren bedoeld. Zo zijn er diverse ouderen clubs als yoga, thuis op de pc, line dancing, klaverjassen en de ouderen eettafel, ontstaan.

Wat gebeurt er in het Verenigingsgebouw

Dagelijks functioneert het verenigingsgebouw, direct gelegen aan de speeltuin, als praathuis en is toegankelijk voor zowel leden als niet leden. Men kan hier een kop koffie drinken, frisdrank verkrijgen of een ijsje kopen.

- Tussen de middag eten de schoolkinderen hier hun broodje onder leiding van de speeltuin overblijf moeders 'broodje mee'. En vanaf 15.30 uur tot 17.30 uur zijn de opvang moeders aanwezig voor de kinderen van werkende ouders. (Naschoolse opvang.)
- Op woensdagmiddag zijn er kinder activiteiten in de vorm van knutselen, tekenfilms, kinder bingo's, sport en spel of kindervoorstellingen.
- Het clubhuis wordt de midweek avonden gevuld met het standaard club werk dat in de septembermaand door de leden en commissies wordt vastgesteld.
- In het weekend vinden er allerlei inloop activiteiten plaats zoals prijs-klaverjassen, bingo's, disco en dansavonden, majorette concoursen, judo toernooien en toneelvoorstellingen.
- De zaalvoetbalafdeling (AZ'92) komt bij voldoende deelnemers in de KNVB competitie uit met zowel dames als heren teams.

Het vakantiehuis in Valkeveen

De vereniging is nauw verwant met kindervakantiehuis (AZ'25) in Het Gooi te Valkeveen. Verscheidene leden van het bestuur van de speeltuin hebben ook zitting in het bestuur van het vakantiehuis. Diverse vrijwilligers van de speeltuin zijn dan ook actief in het vakantiehuis in Valkeveen.

In het eerste kwartaal van het jaar draagt een groep ambachtelijke vrijwilligers zorg voor het noodzakelijke onderhoud en verbouw. Tijdens de zomervakantie organiseert de kampcommissie hier een kinderkamp. De judo commissie gebruikt dit huis ook voor hun trainingskamp. Jaarlijks zijn er meer dan 4000 overnachtingen in dit laagdrempelige en in eigen beheer geëxploiteerde Vakantiehuis.

BSV Amsterdam Zuid is trots op zijn vrijwilligerswerk. U bent welkom!

Buurt en Speeltuin Vereniging Amsterdam Zuid

Gaaspstraat 8, 1079 VE Amsterdam

telefoon: 020 644 08 66

e-mail: info@bsvaz.nl

Speeltuinvuist in Jubileumjasje

Het jaar 2011 is bijna ten einde. Niet zomaar een jaar, maar het jubileumjaar van de de speeltuinvereniging. 90 jaar oud. Misschien kan je ook wel gewoon zeggen 90 jaar jong. Het verenigingsleven bloeit en groeit nog steeds. Buurtbewoners van alle leeftijden genieten van 'Hun speeltuin en clubactiviteiten'.

De Speeltuinvuist kreeg een nieuw jasje. Wie herinnert zich nog hoe de Speeltuinvuist er vroeger uitzag? Dick en Henny Neijssel achter de schrijfmachine met stencilvellen.

Om nog even een beeld te geven hoe het vroeger was, hebben we de omslag van deze speeltuinvuist in een 'oud jasje' gestoken. Niet alleen de omslag, maar ook de overige pagina's van deze speeltuinvuist hebben we weer voor één keer een ouderwetse uitstraling gegeven.

En als jubileumcadeau voor al onze leden is nog een speciale bijlage gemaakt. 90 jaar speeltuin en clubplezier.

Interviews met leden die de speeltuin nog hebben zien bouwen en kinderen die vandaag de dag nog genieten van hun speeltuinvereniging. En alle generaties die daar tussen zitten. Prachtige verhalen heeft dit opgeleverd en heel mooi beeldmateriaal. We hopen dat iedereen er van zal genieten.

Een stimulans voor vrijwilligers maar vooral ook voor hen die overwegen vrijwilliger te worden.

Een stimulans voor het stadsbestuur te lezen wat de speeltuinvereniging voor velen heeft betekend en nog betekent. Hoe deze speeltuinvereniging mensen heeft gevormd en nog steeds vormt. Een onmisbaar instrument in een steeds complexer wordende samenleving.

Het was een prachtig jaar. Met bijzondere activiteiten voor jong en oud. Met in de maand juni vele hoogtepunten. Het lijkt alweer zo lang geleden. De zon scheen uitbundig op de openingsdag van het jubileumjaar. Een schilderijtentoonstelling, het Rozenkoor, line dancers en Negen Copihue die muziek en dans buiten uitvoerden, maakten de dag tot een echte jubileumdag.

Maar er was meer. De Bart en Berryshow voor de kinderen. Een dagje uit naar Duinrel. De vrijwilligers werden in het zonnetje gezet en voor de ouderen werd een prachtig feest met diner georganiseerd.

Op naar de honderd. Noteer maar alvast in de agenda. 2021. Met nog meer mensen en enthousiaste buurtbewoners vieren we dan het honderdjarig jubileum.

van de redactie

Zie ginds komt de stoomboot...

Zondag 27 november was het jaarlijkse sinterklaasfeest in de speeltuin. Nu al zeker voor de 75 ste keer! Van te voren waren er al veel toegangkaartjes verkocht. Met veel wind en kans op regen was het echt Sinterklaasweer.

De dag begon al vroeg

In alle vroegte hoorde je de liedjes al in de speeltuin en werd de zaal versierd. Sint en Piet hadden alle cadeautjes gelukkig op tijd gebracht. Om half 11 ging de zaal open en al snel waren alle 80 kaartjes verkocht. Een record! Het was een drukte. Ineens liepen er allemaal Pieten en tegen elf uur begon het feest met een poppenkastvoorstelling over Sinterklaas op vakantie: op het eiland Oeloeloe gaat Sinterklaas op vakantie en verdwijnt het Sinterklaasboek door een tove-

naar, maar 2 slimme apen vinden het boek toch weer terug! De kinderen hadden er veel plezier om.

Feestelijke muziek en dans verwelkomt Sint en de Pieten

Buiten stonden de paardjes al te trappelen, de majorettes en pietenband paraat en tegen twaalf uur gingen ook alle kinderen, ouders en pieten lopend naar het

Mirandapaviljoen aan de Amstel. Onderweg speelde de pietenband en hoorden we de stoomboot al en kregen we een fikse bui op ons hoofd.. Maar bij het water werd het droog. Al zingend hebben we Sint en piet van de boot gehaald. Ondanks regen en wind waren Sint en Piet op tijd aan de wal en stapten in het koetsje met paarden. We gingen terug naar de speeltuin. Het was binnen een dolle boel met de pietenband en majorette. Toen kwam Sinterklaas binnen en werd het stil..Gelukkig had Sint veel cadeautjes gekocht zodat alle kinderen iets leuks mee naar huis konden nemen. We gingen nog even dansen op de muziek en toen was het tijd om tegen 2 uur weer naar huis te gaan.

Het was een druk bezocht, gezellig Sinterklaas feest. Wederom dankzij de vrijwilligers was het een geslaagde dag!

Sandra, Arno, Mariska, Soaud B, Letta, Corrie H. Niowi, Soaud en Vicky, de 6 pieten, de pietenband en de trouwe majorette club en de paardjes die jaarlijks mee doen, bedankt !

De groeten van Sint en Piet

SPEECH BERT MEIJER, VOORZITTER STICHTING KINDER- MONUMENT

3 november herdenking

Allereerst heet ik u allen van harte welkom op deze 25e herdenking van het Kindermonument. Met name heet ik alle kinderen en leerkrachten van Catharinaschool van harte welkom. En onze pianist Jos Smits. En uiteraard ook alle medewerkers van de speeltuin die vandaag weer belangeloos alles zo goed regelen en ons allen voorzien van koffie en dergelijke. Dank jullie wel. Fijn dat u er allen bent.

Ruim 25 jaar geleden op een eetfeest werd het idee geboren voor het oprichten van een Kindermonument ter herinnering aan alle kinderen die het slachtoffer zijn geworden van de verschrikkelijke gebeurtenissen in de Tweede Wereldoorlog.

Tijdens die maaltijd werd verteld over de zwarte racistische periode op de speeltuin van 1941-1943.

Het idee was afkomstig van Dick Neijssel Senior, ja wel de vader van Dick Neijssel jr, de man die heel veel heeft betekend en nog betekent voor de speeltuin en het Kindermonument.

De heer Dick Neijssel sr. benaderde enkele mensen om deel te nemen in een werkgroep. Dick Scheffer, Theo de Mare, Jan Hogers en de adjunct-directeur van de Catharinaschool Joop Teunen waren direct bereid om zitting te nemen in de werkgroep.

Dit resulteerde uiteindelijk in de onthulling van het Kindermonument op 3 november 1986 door toenmalig Burgemeester Ed van Thijn. Het monument is gemaakt door Truus Menger.

Het monument herinnert aan de periode 3 november 1941 tot 14 augustus 1943. In die jaren moest de speeltuin van de Nazi's plaats maken voor de Markt voor Joden.

Joden werd verboden om hun inkopen te doen in gewone winkels en alleen Joden mochten hier hun koopwaar aanbieden.

Gespeeld kon er niet meer worden tot 14 augustus 1943 toen Amsterdam Jodenrein werd verklaard. Verschrikkelijk.

Vanaf 1986 tot nu heeft elk jaar een indrukwekkende herdenking plaats gevonden en waren vele bekende en onbekende mensen betrokken bij het Kindermonument.

Vele aanwezigen vertelden en vertellen over de tragische achtergronden die tot realisatie van het Kindermonument hebben geleid.

Zo ook Celine van der Hoek. Kort gelden is onze trouwe medewerkster Celine van der Hoek overleden. Celine van der Hoek had Auschwitz overleefd en heeft vele generaties kinderen deelgenoot gemaakt van de gruwelen van een ontspoorde rassenwaan. Vele kinderen hebben met open mond naar haar verhalen geluisterd. Vandaag gedenken en danken wij ook Celine van der Hoek. Celine bedankt!

Herdenking Bezoekers van 10 tot 87 jaar bij bijeenkomst Gaaspstraat

In de Rivierenbuurt leeft '40-'45 nog

Heden en verleden kwamen samen gistermiddag tijdens de 25ste oorlogsherdenking bij het Kindermonument in de Rivierenbuurt. Dat kwam door Mauro.

MARRELT STRAATHOF

O sse di Jodenvervolgung tijdens de Tweede Wereldoorlog zijn vintigjarige Patricia Ritsma en calvinist Ritsma van de Amsterdamse St. Catharina school, heel veelig herwaken te zijn. Ze hebben er alles aan gedaan om hun ziele boek, dat ze '42, waken geleden voor het eerst opengezogen in de klas.

"Hilferhad bereid een klein groepje erin 'ech' been," begint Patricia. "Maar openen werd het een heel lesje." valt Estima vlog aan. "Een zijje er alles aan, mensen wegast, en nu."

De twee jaar donkere ogen, waken van een klein als het speelders aan de Gaaspstraat in de Rivierenbuurt her sprake kwam, de plek waar nu staat het Kindermonument. De roestijzer stelten goed wat zij in 2007 zeventig, was toen op het plein herveiligd stond. "Dat was heel erg," zegt Patricia knikkend. "Hedert was heder-af

Dud en jong deden gisteren mee met de herdenking in de Gaaspstraat.

© 2011 WOLFF/STIPHO

de-monument een beeld dat, als 1940 de geschiedenis was het plein zeventig roestijzer stelten. "Hilferhad bereid een klein groepje erin 'ech' been," begint Patricia. "Maar openen werd het een heel lesje." valt Estima vlog aan. "Een zijje er alles aan, mensen wegast, en nu."

De k nederen van groep acht prapen dan zeventig, was toen op het plein herveiligd stond. "Dat was heel erg," zegt Patricia knikkend. "Hedert was heder-af

al zijn de toekomst," zegt ze, elze de twee gul bescheid met een flinke stapel vlog op de wagen. De kindereggende wordt Eze en daar vangelegd door met glatte wakenste harkberry's en afbouw, maar tijdens de een vlog-out elke verduigen de roestijzer stelten waken in de broekzakken.

Nog altijd is het motto van ons Kindermonument: Samen spelen Samen leven.

En tot op de dag van vandaag zullen en moeten wij dit met kracht blijven uitdragen.

Het mag niet zo zijn dat onschuldige kinderen worden gediscrimineerd en zelfs na een lange periode niet meer in Nederland mogen blijven.

Ook Mauro verdient een plek in Nederland en mag niet terug gestuurd worden. Nu niet, en nooit niet.

De Stichting Kindermonument distantieert zich krachtig van de manier

waarop met kinderen zoals Mauro wordt om gegaan. De politiek zou zich moeten schamen.

Beste aanwezigen: U begrijpt: het Kindermonument is niet alleen van 25 jaar terug, maar ook van nu en van in de toekomst. Dank u wel.

3 november herdenking door Anja Meulenbelt

Ook dit jaar was Anja Meulenbelt weer bereid ons te verrassen met een prachtige en heel persoonlijke herinnering aan de donkere dagen van '40-'45

Inleiding Het ontroerende aan de herdenking is niet alleen dat we de oude buurtbewoners tegenkomen die het nog hebben meegemaakt, zowel de vervolging als het verzet, maar dat er bewust voor gekozen is om de kinderen, de nieuwe generaties, erbij te betrekken. Zo had nu groep 8a van de St. Catharina-school een mooie tentoonstelling ingericht naar aanleiding van het meisje Settela Steinbach, een Roma, dat we kennen van die bekende foto. Zij werd op 31 juli of 1 augustus om het leven gebracht. De kinderen hadden mooie gedichten gemaakt, en zongen bij de piano het Speeltuinelied. Ik richtte mijn verhaal vooral op de kinderen. Want is het niet vreselijk moeilijk om je voor te stellen wat er toen gebeurde, dat er kinderen werden meegenomen, om nooit meer terug te komen, alleen maar omdat ze joods waren, of zigeuner, of geestelijk gehandicapt?

Eens, op 14 juli 1942 liepen er negen joodse kinderen op straat, alleen. Hoe ze daar kwamen vertelt het verhaal niet, misschien waren hun ouders al opgehaald en waren ze de kinderen vergeten. In ieder geval, er was een Utrechtse studente die de kinderen vond, en dacht, laat ik proberen die in veiligheid te brengen. Ze bracht ze naar de moeder van een medestudent van haar, die woonde aan de Rijnlaan in Utrecht. En toen gingen ze op zoek naar betrouwbare mensen die wel een tijdje een paar joodse kinderen wilden verzorgen, niemand wist voor hoelang, tot hun ouders weer terug zouden komen.

En toen ze toch bezig waren dachten ze, er zijn nog meer joodse kinderen die we onder kunnen brengen, dan hoeven ze niet mee met hun ouders, want veel mensen begrepen toen al dat het met die mensen waarschijnlijk niet goed af zou lopen. En zo was er een bevriende huisarts met veel joodse patiënten, die aan hen vroeg of ze hun kinderen niet achter wilden laten als ze gedeporteerd werden, en sommigen deden dat, omdat ze wel bang waren dat het met de kinderen ook niet goed af zou lopen als ze mee moesten de treinen in. En er werden ook kinderen uit de Amsterdamse Schouwburg gesmokkeld, waar de joden werden verzameld.

Het moeilijkste was om adressen te vinden, en dan om de kinderen erheen te brengen, zonder dat het opviel. Dat werd veel door jonge vrouwen gedaan, die dan met een lege kinderwagen naar Amsterdam gingen, en dan met de kinderen weer terug naar Utrecht. En dan gingen ze verder: de blonde kinderen naar Friesland, waar ze niet zo op zouden vallen, en de donkere naar adressen in Limburg. En er moesten bonkaarten gemaakt worden, zodat ze te eten hadden. Zo werden er 360 joodse kinderen gered. Velen van hen hebben hun ouders nooit meer teruggezien.

En waarom ik een beetje emotioneel word wanneer ik dit verhaal vertel, is dat de moeder van de student die een doorgangsadres had voor de kinderen mijn oma Jet was, en dat ik daar in dat huis, toen de kinderen al weg waren, ben geboren, in de hongerwinter van 1945. En dat het mijn moeder was die meehielp om de kinderen weg te brengen, en mijn vader er ook verstoep zat omdat hij weigerde om in Duitsland te gaan werken, en de man die het Utrechtse Kindercomité leidde, en die dat bijna zijn leven heeft gekost, is mijn oom Jan Meulenbelt, die nu bijna aan het eind van zijn leven is.

Waarom ik dit vertel: die mensen die besloten dat ze die kinderen moesten redden dachten niet dat ze helden waren, ze dachten ook niet kom, laten wij eens in verzet gaan. Ze dachten gewoon: dat mogen ze met kinderen niet doen. En ze wilden er later ook niet belangrijk over doen, mijn oom heeft nooit een medaille willen hebben, want hij vond dat hij gewoon had gedaan wat iedereen had moeten doen.

Als iedereen toen had besloten dat we het niet goed vonden dat de joodse mensen weggehaald zouden worden, dan was het niet doorgegaan.

En dat is een les voor nu, voor ons allemaal. Dat wij er samen voor moeten zorgen dat zoiets niet meer kan gebeuren, dat er kinderen worden weggehaald gewoon omdat ze een beetje anders zijn dan anderen, een ander kleurtje hebben of een ander geloof, of een beetje anders praten. Dus daar begint het mee: dat we niet willen dat er kinderen worden gepest of gediscrimineerd. Dat we elkaar niet los laten en beloven dat we voor elkaar opkomen. Dat gaan jullie doen, en jullie hebben al laten zien dat jullie niet willen dat het ooit nog met andere kinderen gebeurt.

JUBILEUM DAGJE:

Groot plezier in Pretpark Duinrell

Woensdag 19 oktober, midden in de herfstvakantie, was er een dagje uit georganiseerd voor de kinderen uit de speeltuin in de leeftijd van 5 tot 12 jaar. Al snel hadden zich 40 kinderen opgegeven en stonden er ook kinderen op een wachtlijst. Helaas konden er maar 40 kinderen mee..

In de bus en op naar Duinrell Al vroeg kwamen de vrijwillige begeleiders in de speeltuin: Lex, Soaud, Mariska, Sandra, Bep, Yvonne, Els. Ook de kinderen meldden zich al heel vroeg. Zin in het dagje uit.

Iedereen was gekomen en met een zonnetje gingen we met z'n allen in de grote bus. De chauffeur had gezellige muziek meegenomen. Toen we in Duinrell aankwamen gingen we eerst met z'n allen op de foto. Iedereen ging met zijn eigen groepje het park in. De "splashboot" was wel favoriet en nat.... Lekker zweven in de zweefmolen in de draaimolen, de kikkerachtbaan was leuk, botsauto's, bob-

baan, natuurlijk de speeltuin, het schip en nog veel meer!

Tussen de middag de broodjes opgegeten en weer het park in.

Ondertussen in Amsterdam In Amsterdam regende het pijpenstelen.. en in de speeltuin waren Peter, Johan, Celeste en Corrie Hogers, Kim, Noortje en een vriendin, Soaud en Fatima druk bezig met pannenkoeken bakken en alles klaarzetten!

En de kinderen op weg naar de pannenkoeken Nadat alle snoepjes, chips, drinken en broodjes op waren gingen we om half vijf weer uit Duinrell. In de bus waren er veel kinderen die even een dutje deden, moe na een heel gezellige dag! In de speeltuin stond alles al klaar en konden we meteen pannenkoeken eten. En die gingen er wel in, met als toetje een vlaflip. Een echte speeltuinbende was het! Nog even buiten spelen en tegen zevenen waren alle kinderen opgehaald en alles weer opgeruimd. Het was een mooie dag met dank aan iedereen die heeft meegeholpen om er een feest van te maken. Samen kom je een heel eind!

Speeltuin groeten van Corrie en Gerrie

STICHTING ADVOCATENSPEEKUUR AMSTERDAM

Door middel van deze brief willen wij ons graag voorstellen:

Onze stichting is in 2003 opgericht met als doelstelling om een laagdrempelig, gratis maar bovenal deskundig juridisch advies aan rechtzoekenden te geven. Dat kan bijvoorbeeld gaan over een naderend ontslag, ruzie met de burens, problemen met een uitkering of informatie over echtscheiding.

Veel mensen met juridische problemen weten niet waar zij terecht kunnen. De drempel om de telefoon te pakken en een afspraak te maken met een willekeurige advocaat is vaak hoog. Bovendien is het zoeken van de juiste advocaat niet eenvoudig: veel advocaten hebben zich gespecialiseerd op een specifiek rechtsgebied.

Vanaf maandag 5 september 2011 kunnen bewoners van de Rivierenbuurt en omgeving terecht bij een gratis juridisch inloopspreekuur. Zij krijgen direct een gesprek met een deskundig advocaat die de cliënt een eerste advies geeft. Zo nodig, voor zover het probleem van de cliënt daartoe aanleiding geeft, wordt een vervolgspraak gemaakt.

Het advocatenspreekuur vindt iedere **maandagmiddag van 15:00-16:00 uur** plaats in Buurt en Speeltuin Vereniging Amsterdam Zuid aan de Gaaspstraat 8 te Amsterdam.

Sinds de oprichting zijn op verschillende locaties in Amsterdam vestigingen van ons spreekuur gestart veelal met behulp van Stadsdelen en andere maatschappelijke organisaties. Het spreekuur heeft een grote vlucht genomen: er zijn nu 10 locaties in even zoveel Stadsdelen. Zo'n 50 Amsterdamse advocaten bemenen wekelijks deze spreekuren om belangstellenden en rechtzoekenden te adviseren.

Met vriendelijke groeten,
Stichting Advocatenspreekuur

Bewoners Samen Actief ...

... is een club van 25 senioren, opgericht op 21 Maart 2001. Naast de wekelijkse inloop, waar wij doorgaans scrabbelen en sjoelen, hebben wij tientallen dagtochten, dialezingen en lunches georganiseerd. Op 20 April j.l. hebben we met een boottocht ons 10 jarig bestaan gevierd. Vanaf 15 Juli j.l. konden wij niet langer gebruik maken van het pand Meerhuizenplein 11.

Gelukkig kunnen we vanaf 1 september 2011 terecht in de combi zaal van het speeltuingebouw, zodat we onze activiteiten kunnen voorzetten.

Wanneer: **donderdag van 13.00 tot 15.00 uur.**

Door wie: Jan Heeringa en Herman van Beek

Sint Maartenknutsel en optocht

Op 9 november hebben de kinderen weer prachtige lampionnen gemaakt. Er werd geprikt en geplakt. Sommige kinderen hebben hun lampionnen opgevuld met mooie tekeningen. Met het knutselen hebben zij hulp gekregen van Gerrie, Irene en Barbara. Hiervoor bedankt.

Toen was het nog 2 dagen wachten voordat de kinderen met hun prachtige lampionnen langs de deuren konden gaan om hun ingestudeerde liedjes ten gehore te brengen. En dan maar hopen dat zij ook snoepjes of fruit zouden krijgen.

Volgens mij heeft ieder kind veel gekregen.

Na anderhalf uur met de lampionnen langs alle deuren gelopen te hebben, kwamen wij weer terug in de speeltuin. Daar stond lekkere chocolademelk en koekjes voor de kinderen klaar. Johan en Corrie Hogers bedankt.

Het was een geslaagde avond.

Gerrie en Corrie
Activiteiten Commissie

Acht jaar protesteren leidt uiteindelijk tot resultaat

In de Speeltuinvuist van september 2011 is luidt en duidelijk geprotesteerd tegen de houtsnippers als valdemping. Met als dieptepunt de splinter in de voet van Ashley, die bijna invalide was geworden. En eindelijk is er geluisterd,

We hebben ons zand onder de glijbaan na 8 jaren weer terug. Het experiment om het zand door houtsnippers als valdemping te vervangen is definitief mislukt. Na al die splinters en vieze kleren en een hoop gezeur van onze kant, kwam het verlossende woord van ambtenaar Leo, "jullie hebben gelijk deze houtemulsie voldoet niet meer aan de wettelijke eisen, het moet weg". Dan rest ons te zeggen, "dank je wel Leo".

Waarom acht jaar? Toch vragen wij ons af, "waarom moest dat nu zo lang duren, waarom moesten wij ons zo opwinden om gewoon ons 'strand' terug te krijgen. **Het antwoord laat zich raden.** Gewoon omdat deze ambtenaar een uitstekend ambtenaar is. Hij doet precies wat de politiek verlangt. De politiek zegt, "allemaal een blauwe muts op", en hij deelt allemaal blauwe mut-

sen uit. Het sectorhoofd zegt, "de valdemping mag de eerste vier jaren niet meer dan een x bedrag kosten", en hij zorgt ervoor dat er ook geen euro cent meer wordt uitgegeven dan die x euro's. Houtsnippers zijn houtsnippers en geen duurzand. Klaar!

Het briefje van minister Leers: "Wil je mee naar PSV?" Toen ik CDA minister Leers hoorde huichelen en CDA staatssecretaris Bleeker op TV bij Pauw en Witteman zag kronkelen in de kwestie Mauro, de 18 jarige jongen die min of meer op 10 jarige leeftijd Nederlander werd en nu terug moet naar zijn Moederland Angola, waar zijn Moeder hem niet meer wilde hebben, moest ik aan onze zandkwestie denken.

Niet dat Mauro te vergelijken is met een hoopje zand, maar ook daar is een ambtenaar geweest die heel goed zijn of haar werk deed door bij de bazen te signaleren dat het tijd werd dat Mauro zijn Limburgse biezen pakte want zijn tijd om Nederlander te zijn was om.

Komen wij in protest als een ambtenaar zijn werk minder perfect doet? Stel je voor dat die ambtenaar zijn werk nu eens minder perfect had gedaan wat was er dan gebeurd? Had dit tot ontslag van deze ambtenaar geleid? En hadden we dan met z'n allen op het Binnenhof gestaan om te protesteren tegen het ontslag van die ambtenaar? Ik denk het niet. Toch was ik ontroerd toen ik op diezelfde TV, bij de wereld draait door, tafeldame Claudia de Breij een parodie hoorde zingen van 'ons' (Boudewijn de Groot) protestlied van toen tijdens de Vietnam oorlog 'Welterusten meneer de president', waarbij minister Leers een slaapzacht werd toegewenst ondanks zijn wettelijke en ook mensonwaardige beslissing ten aanzien van de Mauro's.

Het deed deze speeltuinman, die in de zestiger jaren de provo uithing denken aan de hit van de zanger Donovan over de Universal Soldier, die vocht voor jou en mij, voor de Russen en de Amerikanen, voor het communisme en het vrije westen en voor de democratie.

De moraal achter die Universal Soldier was wanneer al die soldaten eens tegen hun bazen de middel vinger zouden opsteken er nog amper oorlog was. En wie wil dat niet.

Er moet toch een mogelijkheid zijn dat een ambtenaar 'deserteert' zonder een onmiddellijk dreigend ontslag wanneer de politieke bazen de plank weer eens misslaan.

Een ambtenaar mag en moet zelf ook nadenken Men moet zich toch realiseren dat een ambtenaar ook een mens is met eigen hersenen. Een eigen besturingssysteem.

Terug naar ons zand, want wat heeft dat besturingssysteem nu met dat zand en hout snippers te maken?

Het is simpel, ondanks de wettelijke goedkeuring faalt het valdemping materiaal.

Toch duurt het tot november 2011 voordat een ambtenaar overtuigd is dat de wettelijke eisen op zijn zachtst gezegd discutabel zijn en de opdracht van de politiek eindelijk negeert.

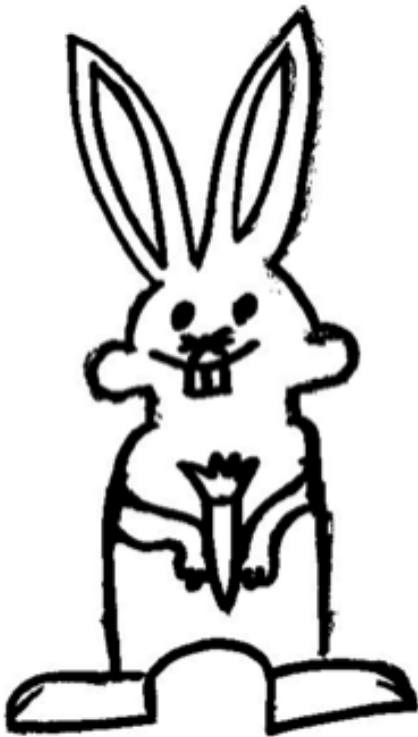
Als een ambtenaar die wij als samenleving hebben 'ingehuurd' om ons als mensen te vertegenwoordigen en te beschermen en zich ook zo opstelt, gaat het goed. Maar als de bureaucratie en de daarbij behorende regels prioriteit krijgen, dan is er iets mis in ons systeem!

Toch fijn dat we weer gerust van de glijbaan in het zand kunnen vallen.

Dick Neijssel

Baby konijn gevonden!

Op maandag 29 augustus werd er in de speeltuin nieuw zand gestort nadat het oude eerst werd uitgegraven. Om half 4 was het ongeveer klaar. Voor mijn kinderen en een vriendje, de eer om als eerste in het verse zand te graven. Het vriendje had een grote schep bij zich dus dat was feest. Op een gegeven moment kwam Nicky, mijn zoon van 9, naar mij toe gehold en riep: "Mam, we hebben een dood of bijna dood konijntje gevonden!"

Nicky, 9 jaar, tekende ter ere van dit echt gebeurde verhaal zijn 'Nijntje'

Klein en nat "Konijntje?!", was mijn reactie. Tante Corrie, de speeltuin werker, en ik kwamen direct kijken toen het vriendje met zijn schep kwam aanlopen met daarop een heel klein nat konijntje van zo'n 15 centimeter, oogjes dicht en oortjes plat naar achteren. "Ach god....", was ieders reactie. Die is dood of met z'n laatste adem bezig, dachten wij. "Jongens, leg hem maar buiten het hek onder de bosjes. Laat hem maar verder met rust..." Zelig he...

Op zoek naar een dierenarts Om half 8 die avond moesten mijn moeder en ik nog naar het clubgebouw. Het konijntje zat nog in mijn hoofd dus ik zei tegen mijn moeder: "Mam, kom even mee kijken...". Ik tilde de blaadjes van de struik op en tot mijn verbazing riep ik: "Oh, hij leeft nog!" Snel openden wij het clubhuis, gooide de afwasblokjes uit een plastic bakje los op het aanrecht, pakten een schoon handdoekje uit het kastje en voorzichtig tilde ik het konijntje op en stopte hem in het voormalig afwasblokjes bakje. Maar waar is de dichtstbijzijnde dierenarts? Aangekomen in de Uiterwaardestraat bleek deze net 20 minuten te zijn gesloten. Nou, dan maar in de auto naar de Amsteldijk... deze bleek niet meer te bestaan. Gelukkig wist mijn moeder de dierenarts praktijk Elenbaas op de Middenweg nog te vinden. Daar kwamen wij vroeger met onze hond. Ik sprong met het bakje uit de auto terwijl mijn moeder de auto parkeerde. In de praktijk was Michelle, de dierenarts assistente, nog aanwezig.

Zou het konijntje overleven? "Oh, wat een schatje, wat is ie klein" Hij was erg koud maar zag er ondanks het vele zand schoon uit. Schoon rond de oogjes en neusje. Hij had zijn oogjes nog dicht omdat hij nog zo jong was. Hij moest echt uit een nest geschept zijn. Michelle zou zich over het 'ukkie' ontfermen en er samen met haar moeder de eerste dag voor zorgen. Wanneer hij het zou halen, ging hij naar de konijnen opvang. Wanneer hij groot en sterk genoeg zou zijn werd hij weer buiten uitgezet. Ik kreeg haar telefoonnummer zodat ik de volgende dag zou kunnen informeren of hij in ieder geval de nacht gehaald had. Als een klein kind met tranen in mijn ogen liep ik naar buiten. Mijn moeder en ik waren misschien een konijnenredder! In de auto belde ik Corrie op om het nieuws te vertellen. De volgende dag informeerde ik bij Michelle naar ons kleintje. Ze had hem opgewarmd met warme doeken en een kruik, hij had al die morgen gedronken en was zichzelf aan het wassen. Met deze goede uitslag kon ik het verhaal van de avond daarvoor aan mijn kinderen vertellen terwijl ik weer een brok in mijn keel kreeg. Corrie vertelde het verhaal die ochtend aan de zandmannen en die vertelden dat ze op het werkterrein inderdaad een konijnennest hadden gevonden. Twee dagen later sms-te ik Michelle hoe het nu met het konijntje ging. Haar antwoord was: "Hoi! Met het konijntje gaat het erg goed. De oogjes zijn open, hij drinkt goed, laat ook merken als hij honger heeft en is levendig. Als hij zo door gaat komt het allemaal goed! Groetjes, Michelle.

Bel de dierenambulance We hadden die middag eigenlijk de dierenambulance

moeten bellen maar daar hebben we eigenlijk niet aan gedacht. Mocht u ook zoiets meemaken, zorg dan dat u hun nummer in uw mobiele telefoon staat. Bij mij staat dit nummer er sinds vandaag in: Dierenambulance Amsterdam 020-6262121 24 uur per dag, 7 dagen per week.

Voor de rest kunnen wij nog slechts Michelle van de dierenpraktijk Middenweg zeggen, Dank je wel voor jouw hartverwarmende zorg voor dit levend wezentje.

Vicky Tuil Neijssel

Hoera weer zand

Wat was ik blij toen ik hoorde dat er weer zand werd geplaatst onder de speeltoestellen.

Na jaren van houtsnippers kan er niet meer mee gegooid worden. Dat was soms een ergernis.

Wij zijn nu ook af van de splinters in de kindervoetjes.

De kinderen waren heel blij met het zien van al dat nieuwe zand. Nu kunnen zij ook in de andere bakken met zand spelen.

Corrie van Egdom

Wie komt er niet 'Uit de Kast'?

We leven in een tijd dat seksuele geaardheid bespreekbaar is. Homo's en lesbiennes schamen zich niet meer, zijn uit de kast gekomen en grote delen van onze samenleving vinden het heel normaal.

Hoe ontwikkelt een kind zich? Dagelijks spelen er bij een beetje fatsoenlijk weer honderden kinderen op de speeltuin. Kinderen variërend van de kleuter tot en met de late tiener leeftijd.

Het van oudsher emmer en schepje is favoriet tot het moment dat het draadcircus beklommen kan worden. Als dat ook niet meer interessant is als blijkt dat voetballen en honkballen een hype zijn omdat de TV zegt "Wij, Nederland zijn de beste".

Tussen al die kinderen op het speelveld rennen nu al kleine mensen die er plotseling achter komen, "verrek ik, als meisje, vindt meisjes leuker dan jongens of ik, als jongetje, zie het echt niet zitten met dat ander soort mens".

Die kinderen kunnen zonder problemen tikkertje, trefbal of zelfs verstopperkje spelen.

Ben ik anders? Dan is daar het moment dat ze naar de het voortgezet onderwijs gaan en verstoppen niet meer mogelijk is. Koppeltjes ontstaan naar voorbeeld van de ouders en een zoveelste soap verhaal op de TV is ook een inspiratiebron. Maar voor sommigen is de keus beperkt want er is geen herkenning.

We hebben er wat op bedacht, niet ik maar wie dan wel? Jonge mensen moeten 'uit de kast' komen, op een boot tijdens de canal parade springen om uit te gillen, " ik hoor hier ook bij, ik ben homo, ik ben lesbienne "!

Willen we dat eigenlijk weten en waarom moet ik dat weten. Is hij of zij daardoor een beter of minder mens? Neen , het zijn precies dezelfde mensen als voor dat moment, in die kast.

En als een mede mens een probleem heeft met het loopje van sommige homo's of de stekelharen van alweer sommige lesbiennes is dat een probleem voor dat mede mens.

Bij de universele rechten van de mens en bij onze wet is dat allang geregeld, ieder mens is gelijk. Diegene die deze wet overtreedt, heeft een probleem en moeten worden aangepakt door justitie.

Er is een kast met een geheim laatje. Wie durft daar uit te komen? Wat voor een speeltuinbestuur en kinderorganisaties belangrijk is dat de pedoseksueel uit de kast komt. . De verlangens en lusten die ieder mens kent, werken bij de pedoseksueel anders. Een kind die vaders en moeders en oma's en opa's willen koesteren is voor hen een prooi , een lust object.

Te vaak zoekt deze mensensoort de snoepwinkel, die speeltuinen, scholen en jeugd sport verenigingen voor hen zijn. Zij bevredigen zich zelf door een kind levenslang te beschadigen of zelfs te doden angstig als ze zijn voor de waarheid van dat bezoedeld kind.

Wij hebben bedacht dat wij, verenigingen en clubs, ons kunnen beschermen tegen deze mensen door iedere medewerker een Verklaring van Goed Gedrag te vragen via Justitie. Maar verandert dit iets aan de afwijking van de pedoseksueel? Niets, dan alleen nog geniepig trachten een prooi te vinden. Het gedrag moet veranderd worden. Wellicht met medicijnen en therapie. Daar buigen de deskundigen zich over.

Een campagne moet er komen.: 'uit de kast' voor pedofielen en pedoseksuelen. Dat zij geheel probleemloos bij artsen en deskundigen terecht kunnen voor een behandeling of medicamenten die het hoofd vrij maken van prikkels naar kinderen. Dat de omgeving, hoe moeilijk dit ook is, erkent dat de pedo bestaat en ze doorverwijst naar die artsen en deskundigen. Zich verplicht voelt naar de maatschappij dit snel te signaleren en er werk van te maken.

Want bedenk wel, ook de pedo heeft zich zelf niet gemaakt maar dat heeft de tijger ook niet en daarom sluiten wij die op in Artis of laten hem los in een oerwoud ver weg van de mensheid.

Respect kan je zelfs hebben voor de pedo die op zijn sterfbed met al zijn lustgevoelens naar zijn leven kan terug kijken met het eerlijke gevoel dat hij nooit, nooit vieze vingers heeft gemaakt door deze uit te steken naar het mensje die met zijn leven begint.

Pedo's kom uit de kast, maak de wereld op de crèche, in de speeltuin en op school veiliger door te erkennen dat die onbedwingbare lusten niet op onze globe thuis horen.

Zouden wij ooit weer gewoon vrijwilliger kunnen zijn zonder een ID kaart van Goed Gedrag? Dat is de wereld waarin wij leven, de speeltuinwereld wel te verstaan!

Dick Neijssel

Klusdag SNS Bank groot succes!

Eind juni 2011 werd de speeltuin voor de tweede keer via de VCA, Vrijwilligers Centrale Amsterdam in contact gebracht met een bedrijf. Nu de SNS Bank.

De Bank wilde graag een eigen team-buildings dag organiseren, waarbij geheel vrijwillig de handen uit de mouwen zouden gaan. De VCA dacht aan de speeltuin. Goed gedacht.

Uiteindelijk kwam het idee om te klussen. De 15 groene bankjes in de speeltuin kregen een grondige opknapbeurt. Dit was hard nodig.

Schuurmachines in de speeltuin Op maandag 29 augustus 2011 kwamen 11 medewerkers met schuurmachines en werkkleding in de speeltuin. Het zou een droge en koele dag worden..

Ze hadden er zin in. Helaas ging en bleef het regenen. Na een bakje koffie ging men aan de slag. Schoonmaken, schuren en lakken. De bankjes werden binnen onder handen genomen. Voor het middaguur waren al vele bankjes geschuurd en al gedeeltelijk gelakt.

Eerst even uitgebreid lunchen. Tegen 3 uur was de klus geklaard en hebben we nog even in, jawel, het zonnetje gezeten met een drankje.

Dank aan de SNS Bank Het was voor de eerste keer dat dit bedrijf een team-buildings dag organiseerde. Even niet achter het bureau de Bankzaken regelen, maar samen een bijdrage leveren als vrijwilliger in de buurt!

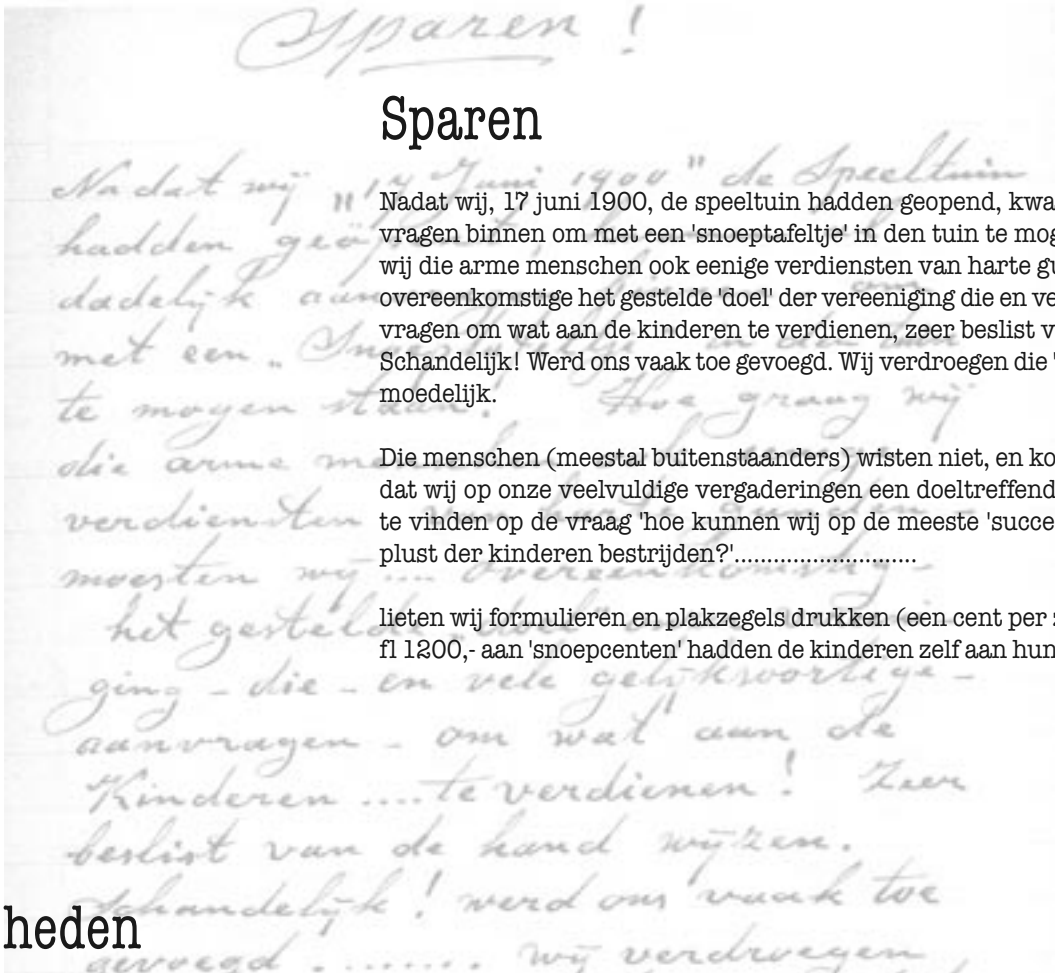

De materiaalkosten die zijn gemaakt werden door de Bank betaald. Een mooie donatie. Super dank daarvoor. SNS medewerkers en de medewerkers van de speeltuin waren erg tevreden over de gezellige en zinvolle dag.

Namens de buurt- en speeltuinvereniging Gaaspstraat willen we de SNS Bank medewerkers bedanken voor hun vrijwillige inzet!

Ook Peter van Egdom bedankt voor het helpen en plaatsen van de bankjes. Zo zie je maar weer, vele handen maken licht werk..

Het verleden

Sparen

Nadat wij, 17 juni 1900, de speeltuin hadden geopend, kwamen al dadelijk aanvragen binnen om met een 'snoepcentje' in den tuin te mogen staan. Hoe graag wij die arme menschen ook eenige verdiensten van harte gunden, moesten wij - overeenkomstig het gestelde 'doel' der vereeniging die en vele gelijksoortige aanvragen om wat aan de kinderen te verdienen, zeer beslist van de hand wijzen. Schandelijk! Werd ons vaak toe gevoegd. Wij verdroegen die 'schande' evenwel goeddelijk.

Die menschen (meestal buitenstaanders) wisten niet, en konden het niet weten, dat wij op onze veelvuldige vergaderingen een doeltreffend antwoord trachtten te vinden op de vraag 'hoe kunnen wij op de meeste 'succesvolle wijze de snoepcentje der kinderen bestrijden?'.....

lieten wij formulieren en plakzegels drukken (een cent per zegel).met fl 1200,- aan 'snoepcenten' hadden de kinderen zelf aan hun feesten bijgedragen.

Het heden

Het bovenstaande stukje uit overgrootvaders memoires heb ik wat 'ingedikt'. Maar het gaat om de strekking. Ruim 110 jaar verder lijkt het verleden nog steeds actueel. Nu maken de overheid, artsen en andere deskundigen zich ernstig zorgen over het steeds dikker wordende kind. Maar wel zien we dat er overal volop gesnoept en gesnackt kan worden. Op scholen, in sporthallen (!), in ziekenhuizen (!), in clubgebouwen. Het gemiddelde kind in 1900 kunnen wij, als we foto's uit die tijd zien, toch het beste kenmerken als broodmager. Veeleer lag hier aan de ene kant een gezondheidsprincipe ten grondslag en aan de andere kant het 'leren sparen'. Je kan een cent maar één keer uitgeven. Ook sparen is in deze tijd weer een heet hangijzer.

De methode waar clubgebouwen en sportverenigingen nu voor gekozen hebben, is de clubkas te 'spekken' door het verkopen van allerhande consumpties.

Is het nog mogelijk tegen kinderen te zeggen 'nee wij verkopen geen snacks meer, maar geef je 'snoepcentje' maar aan ons, dan sparen wij dit voor je en dan mag je straks een dagje uit'?

Ik vrees dat dit een utopie is. Mooi was het vroeger wel. Maar de hedendaagse neiging terug te gaan naar 'de goede oude tijd' en 'de Nederlandse tradities te behouden' is op veel punten selectief.

Als beelden kunnen spreken kan je maar
één conclusie trekken:

Vrolijk Kerstfeest

Aktiviteitenkalender t/m april 2012

woensdag	7 december	kinderbingo aanvang 13.30/15.30 kosten 0,10 per kaartje	zondag	19 februari	klaverjasinstuif aanvang 13.00 uur zaal open 12.30 uur entree 1,50 p.p.
woensdag	14 december	dagje uit met de dames van de eetclub	woensdag	7 maart	speurtocht in de buurt aanvang 13.30/15.30 opgeven bij Gerrie of Corrie
zondag	18 december	kerstklaverjasinstuif kosten 2,00 aanvang 13.00 uur zaal open 12.30 uur	woensdag	21 maart	lenteknutsel aanvang 13.30/15.30 kosten 0,50
woensdag	21 december	kerstknutsel en olie-bollen bakken aanvang 13.30/15.30 kosten 0,50	woensdag	4 april	eieren zoeken en kinderpaaslunch aanvang 13.30/15.30 kosten 0,50 opgeven bij Gerrie of Corrie
zondag	1 januari	nieuwjaarsdag			
zondag	8 januari	nieuwjaarsreceptie met gezellige muziek aanvang 14.00/16.30	woensdag	18 april	pleinspelen buiten. aanvang 13.30/15.30
woensdag	11 januari	kinderbingo aanvang 13.30/15.30 kosten 0,10 per kaartje	woensdag	25 april	kinderbingo aanvang 13.30/15.30 kosten 0,10 per kaartje
zondag	15 januari	klaverjasinstuif aanvang 13.00 uur zaal open 12.30 uur entree 2,00			
woensdag	25 januari	filmmiddag aanvang 13.30/15.30 kosten 0,50			
woensdag	8 februari	valentijnsknutsel aanvang 13.30/15.30 kosten 0,50			
woensdag	15 februari	carnaval aanvang 13.30/15.30 kosten 0,10 per kaartje			

Colofon

Orgaan van de Buurt en Speel­tuin Vereniging Amsterdam Zuid

Opgericht 1 juni 1921
Kamer van Koophandel nr. 40535391
ING bank 4963012 - ASN bank 898018587
E-mail: bsvamsterdamzuid@hetnet.nl
Website: www.bsv.nl
Webiste : www.speel­tuinvuist.nl

Bestuur

Voorzitter

Noortje Smit 06 29403808

2e voorzitter / Alg coördinatie / PZ

Dick Neijssel 644 93 83

Secretaris

vacant

Penningmeester/gebouwbeheer

Anne Marie Hagedorn 644 08 66

2e penningmeester

Sonja Zoet 644 20 50

Clubbegeleiding/Zaalbeheer

Bob Romeny 06 44072417

Overige bestuursleden

Jan van Delden 661 19 55

Robert Espinoza 06 45636280

Souad Bijou

Fatima Hafid

Clubcommissies seizoen 2010-2011

Tai Chi

Astrid Lafour 614 08 96

Louis Lafour

Advocatensprek­uur Rijn­buurt

Jorge Oudendijk

Daphne Beemster (secr) 4121074

Majorette

Petra Seel 693 29 65

Petra Verkruj­sen 777 68 34

Mw.Hellegers

PBZA (buurtbemid­deling)

Marga v.d. Erve 06 40222742

Anneke Baan

Peter Clark

Tekenen en schilderen

Els Kramer-van Loggem 644 29 85

Myra Kramer

Country Line Dance

Corrie van Egdom-Kerkhoff 694 38 48

Ciska Engeland­er 644 08 66

Yoga

Els Kramer-van Loggem 644 29 85

Myra Kramer

ANBO

Mw.Hakkenberg 644 08 66

Eettafel

Bientje Werkhoven 644 08 66

Letta de Feyter

Newen Copihue

Roberto Espinoza 644 08 66

Bewoners Samen Actief

H. van Beek 644 08 66

J. Heeringa

Judo

Jan en Sonja Zoet 644 20 50

Anne Marie Hagedorn 644 08 66

Vrijdag schilderclub

Jan Mager 6648827

Tiny van der Linden

Klaverjas

Eric Vermeulen 644 08 66

Edgard Weller 644 08 66

Stretdance

Mariska Wongsopawiro 644 08 66

Souad Bijou

Klaverjas Instuif Zondag

Hans en Bep van Gunst 3315911

Rozenkoor

Gerard Holstein 06 15054250

Johan Maij 06 41637401

Buurtmoestuin Trompenburg

Bob Romeny 06 44072417

Jan van Delden 644 08 66

Uitvoerende Commissies seizoen 2010-2011

Activiteiten

Corrie van Egdom/Kerkhoff 69438 48

Gerrie Mulder 644 08 66

Sinterklaas

Vicky Tuil-Neijssel 644 08 66

Souad Bijou

Corrie van Egdom/Kerkhoff 694 38 48

Gerrie Mulder 644 08 66

Broodje Mee 12-2/Naschoolse

Opvang

Corrie van Egdom-Kerkhoff 694 38 48

Gerrie Mulder 644 08 66

Keuken

Bep en Hans van Gunst 331 59 11

Sonja Zoet 644 20 50

Anne Marie Hagedorn 644 08 66

Huishoudelijk beheer

Hans van Gunst 331 59 11

Bob Romeny 06 4407 24 17

Speel­tuinbeheer

Corrie van Egdom-Kerkhoff 694 38 48

Dick Neijssel 644 93 83

Gebouw beheer

Anne Marie Hagedorn 644 08 66

Hans van Gunst 331 59 11

Bob Romeny 06 44072417

Kampcommissie

Kim Hogers 644 08 66

Peter en Corrie van Egdom 694 38 48

Lex Parisius

Sandra Visscher

Woensdagmiddag Kinderinstuif

Corrie van Egdom-Kerkhoff 694 38 48

Gerrie Mulder 644 08 66

Bestuur stg.Vakantiehuis AZ'25

Voorzitter

Adrie Hillegers 022 832 32 48

1e secretaris

Henny Neijssel-Kerkvliet 644 93 83

2e secretaris

Vicky Tuil-Neijssel 671 24 80

1e Penningmeester

Dick Neijssel 644 93 83

2e Penningmeester

Vicky Tuil-Neijssel 671 24 80

Commisarissen

Boudewijn Jacobsen 330 37 19

Ruud Schmidt 669 00 14

Jan en Sonja Zoet 644 20 50

Beheer stg.Vakantiehuis AZ'25

Dick Neijssel 06 5375 79 53

Henny Neijssel 06 2092 75 08

E-mail: info@vakantiehuisaz25.nl

Website: www.vakantiehuisaz25.nl

Ledenadministratie

Anne Marie Hagedorn 6440866

Redactie De Vuist

Carina Klaren

carinaklaren@quicknet.nl

Vormgeving

V&P, Indra Rooijens

i.rooijens@planet.nl

Stichting Kinder Monument

Markt voor Joden 1941 - 1943

Gaaspstraat 8 1079 VE Amsterdam

020 442 02 96 / 020 644 08 66

Bestuur

Bert Meijer, voorzitter

e.meier@hccnet.nl

Roger Baggen, secretaris

baggenroger@mail.com

Theo Durenkamp, penningmeester

thedurenkamp@zonnet.nl

Namens de Speel­tuin:

Bob Romeny 676 37 95

Dick Neijssel

Website

Sanne 't Hooft

Jeugdvoorlichting 1940-1945 tot heden

Reserveringen 020 442 02 96

020 644 08 66

E-mail info@kindermonument.nl

Website www.kindermonument.nl

Samen spelen – Samen leven

Het Geheugen van de Rivierenbuurt

In de periode van 3 november 1941 tot 14 augustus 1943, ten tijde van de 2e Wereldoorlog, werd de harmonische ontwikkeling van het kind op de speeltuin aan de Gaaspstraat wreed verstoord. De 'heilige' kinder speelgrond is dan gevorderd door de Duitse bezetter.

De Joodse bevolking had geen toegang meer tot de winkels en waren 'verbannen' tot de Jodenmarkt in de speeltuin. Na de zomer 1943 waren er vrijwel geen Joden meer in de Rivierenbuurt. Zij waren op transport gezet naar de Duitse vernietigingskampen. Daarna werd de speeltuin weer speeltuin. De buurt trachtte op de speeltuin de harmonie te hervinden.

Tijdgetuigen hiervan vertellen hun geschiedenis op de website www.kindermonument.nl

Het Kindermonument

Begin jaren tachtig nam Dirk Neijssel, uit zorg en verontwaardiging over racistische en antisemitische incidenten, het initiatief voor het Kindermonument. Het monument werd op 3 november 1986 door Burgemeester van Thijn onthuld. Het herinnert aan de Markt voor de Joden en de schending van de kinderrechten in de oorlog.

Stichting Kindermonument

De stichting Kindermonument is een vrijwilligersorganisatie in de Amsterdamse Rivierenbuurt die als doel heeft jongeren te informeren over de gevaren van racisme, fascisme en antisemitisme.

Stichting Kindermonument- Jeugdvoorlichting 1940-1945

Gaaspstraat 8, 1079 VE Amsterdam

Telefoon: 020 442 02 96

e-mail info@kindermonument.nl

www.kindermonument.nl

STICHTING VAKANTIEHUIS AMSTERDAM ZUID

Een vakantiehuis in de sfeer van de dertiger jaren met een hedendaags comfort in het bosrijke Gooi

Geschiedenis

Vrijheid en ruimte om veilig te kunnen spelen. Dat was wat de Speeltuinen werkers voor hun kinderen wilden bereiken. De grote speel-oase in de Gaaspstraat werd in 1923 verwezenlijkt. In 1925 kreeg dit arbeidersinitiatief een vervolg. De oprichting van een Kinder Vakantiehuis in Valkeveen. Eén van de mooiste plekjes in 't Gooi. Na 1945 maken allerlei organisaties, uit alle delen van het land en het buitenland, gebruik van deze ideale locatie.

Dat het vakantiehuis, op amper 30 kilometer van Amsterdam, erkenning geniet werd bewezen op 18 juli 1957 door een koninklijk bezoek van de toenmalige H.M. Koningin Juliana.

Vakantiehuis Valkeveen in de 21ste eeuw

Nog steeds is er vrijheid en ruimte om te spelen. En nog steeds komen kinderen en volwassenen genieten van deze mooie locatie. Het vakantiehuis ligt midden in het bos en is voorzien van al het hedendaags comfort.

Het is geschikt voor 50 personen maar minder kan natuurlijk ook. Er zijn goede en ruime keukens, waar men zelf kan koken en de kasten zijn ruim voorzien van potten, pannen, servies, glaswerk en dergelijke. Koelkasten, vriezers, vaatwasser, wasmachine en droger zijn aanwezig. De kamers hebben wastafels met koud en warm water. En uiteraard zijn er aparte toilet- en doucheruimtes. Het enige wat nog zelf meegenomen moet worden is linnen- en beddengoed. (Dekbedden en dekbedhoezen te huur.)

Voor meer informatie:

Vakantie Huis AZ'25
Oud Huizerweg 16
1411 GZ Naarden
T 06 5375 7953

Reserveren: 020 64 49 383
info@vakantiehuisaz25.nl
www.vakantiehuisaz25.nl

